

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 106 stemmer (V, S, DF, KF, RV, SF og FF) mod 2 (TF og IA); 3 (EL) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 169: Forslag til lov om de færøske myndigheders overtagelse af sager og sagsområder.

Af statsministeren (Anders Fogh Rasmussen). (Fremsat 11/5 2005. Første behandling 18/5 2005. Betænkning 9/6 2005. Anden behandling 14/6 2005. Tillægsbetænkning 15/6 2005).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Høgni Hoydal (TF):

Igen med al fare for at irritere mine kære kolleger vil jeg også i denne sag forsøge at, i hvert fald *forsøge* at skabe lidt forståelse for, hvad det egentlig er for en holdning, jeg står her og fremfører i forholdet Danmark-Færøerne.

Kl. 9.40

I samme øjeblik som de såkaldte praktiske mænd forviser ideerne og værdierne fra den politiske scene, er det starten på et forfald i demokratiet og folkestyret.

Sådan sagde statsmanden Olof Palme en gang, og det er jo en sandhed, som er blevet bekræftet gang på gang i eftertiden, ikke mindst de seneste 10 år, hvor man kan sige, at det politiske rum efter min mening er blevet indsnævret til et nærmest rent spil om, hvem der bedst kan tilbyde tekniske løsninger, og en vis flytten rundt på nogle økonomiske allokeringer.

Vi ser også, at hele det politiske billede bliver skabt i et medieskabt spin, hvor diverse samfundsgrupper bliver stigmatiseret som enten de gode eller de onde, som der skal lefles for, eller

som skal fordømmes, altså hvor der skal sættes ind med enten gulerod eller pisk.

Men hvornår har vi egentlig sidst haft en idé-mæssig, en ideologisk debat om målene for samfundets udvikling? Er alt nu bare blevet et spørgsmål om at administrere det bestående og at fremstå som den mest effektive administrator? Og når der så virkelig kommer en politisk udfordring, så beder vi juristerne om en afgørelse eller parkerer det i diverse arbejdsgrupper eller embedsmandsgrupper.

Det er desværre det, der også er sket med debatten om Færøernes fremtid, eller debatten om Danmarks og Færøernes fremtid i fællesskab. Det er aldrig blevet så tydeligt som præcis med dette lovforslag om de færøske myndigheders overtagelser af sager og sagsområder.

Vi taler nemlig egentlig om en meget, meget enkel sag, nemlig at Færøerne selvfølgelig, hvis de ønsker det, kan administrere nogle områder og selv betale for det. Det burde der ikke være nogen ben i. Det havde heller ikke behøvet noget lovforslag, det kunne have været sket ved en simpel aftale. Men man har altså lagt det ind i det her lovforslag, der igen manifesterer den danske grundlov over Færøerne og drukner det hele i juridiske og administrative spidsfindigheder.

Som jeg har sagt – jeg ved godt, at det er provokerende – er det jo en klassisk divide et impera-politik, altså en del og hersk-politik. Nu kan færingerne igen, som vi har gjort i de sidste 50 år, skændes om, hvorvidt vi nu skal overtage en lille flig af noget, og om vi har råd til det. Og tager vi så det folkeretlige plan med, kan Færøerne og Grønland nu også skændes om, hvorvidt der er nogle organisationer, vi kan deltage i på vegne af Danmark. Danmark bevarer alle fordelene ved at have disse såkaldte rigsdele, og Færøerne og Grønland sidder tilbage og skal betale det hele selv.

Hidtil, kan man sige, har Danmark i hvert fald betalt for at have den såkaldte suverænitet over de nordatlantiske besiddelser. Nu får vi en unik situation, hvor Danmark, hvis det her gennemføres og vi virkelig overtager lidt administration, bevarer suveræniteten og ikke betaler noget som helst, mens færingerne og grønlænderne kan gå ned og skændes om nogle småting.

Det er jo genial kolonipolitik, det må da indrømmes. Jeg synes, at det er utrolig dygtigt gjort, og jeg må virkelig kvittere regeringen for dens dygtige forhandling og også embedsmændene i Statsministeriet for den meget, meget